

1 číslo stojí len 2 hal.

Ročník II.

V Uh. Skalici, dňa 6. aug sta. 1904.

Číslo 32

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatne poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

==== Rusko-japonská válka na ďalekom východe. ====

Z bitvy u Vafanghou.

Z krvavej bitvy u Vafanghou, v nejj bol oproti všetkému hrdinstvu ruský voj oproti japonskej presile donú-
tený k ústupu, prináša naše titulné vyobrazenie vzrušujúci výjav. V daždi striel a granátov postupujú ruskí vojaci útokom.
Všade padajú mŕtvi a ranení, ale „molodci“ sosústrední okolo svojej zástavy postupujú nezadržiteľne pri vírení bubnov
a za rachotu poľnic.

Draho bude!

Čakáme dážd, jako židia Mesiáša a... nič. Deň jak deň hreje, páli, suší tá horúčosť slnka a smádná zem zdá sa, akoby vyssiavala ešte i tú poslednú životnú šťavu toho zemiaka, tej repy, alebo kukurice... Obilie sme sklúdili, niečo i vymlátili. Vezmem do priehrstia: zrno pekné; ale zakrútim hlavou a vzdychnem: predsa je ho len veľmi málo. Jest však bude sa chcéť svetu i po suchom roku, teda čo prinde? Málo ponúkania, mnoho dopytovania, teda dražota.

Obchodník, ktorý mohol pred 10 dňami šľusovať múku (nullku) na 17, dnes už uzaviera smluvu na 18 1/2, a ponač nenie výhľadu na krajinský dážd, kto vie, či nebude cena až po 19—20 stúpať?

Na prvý pohľad je trochu čudné, prečo stúpa cena múky tak nápadne ešte taraz, keď je už obilie sklúdené a približne vie sa, koľko budeme mať múky? Odkiaľ ten shon, prečo to rozčulenie? Nuž odtiaľ, že ešte taká asi časť zažívaciach plodín, jakú tvorí múčny produkt, nachádza sa v zemi a dneskajším, či zajtrajším daždom mohlo byť rozhodnuté či zemiak, repa, kukurica ešte naberie na seba a či svojou chu. dobou bude ešte dvíhať cenu obilia, cenu múky. Zkusenosť nás učí, že zemiakom, súc zralé, už žiadon dážd nepomôže. Doposiaľ sa čakalo a preto kolísala sa cena múky, teraz odpadáme i od každodenného zemiaka: i ten i múka musí náhle dražieť. Že cukor zdražie, k tomu je nám dostatočný dôkaz, že rakúski cukrovarníci popozdvihali ceny cukru a teraz zastavujú predaj.

Teda keď všade draho, koho ušetri dražota? Toho, kto aj počtuje, aj šporuje. Sedliak, hospodár, ktorý nepočtuje, — ponač bude obilie v dobrej cene, — predá ho trebárs všetko a bude mu seť v zime drahú múku a na jar ešte snáď dražšie semeno kupovať. Vyrátam si tedy koľko bude na chlieb, koľko na varu, koľko dám somleť; koľko bude treba na semeno, koľko nevymlátim a ostatné predám za najlepšiu cenu: teda nie hneď prvému židovi, ale si ho dobre pozrem, ktorému ho dám. A v tomto ohľade som zkusil potešiteľnú vec. Skalica má toho roku pomerne hodný aj pekný materiál obilný. To podkulo židov, že prinde asi ľud a bude svoj hojný obilný plod ponúkať. Prišlo ich prvší štvrtok 12, ale zmýlili sa. Predávať prišiel len jedon. Tak sa držme a potom si budeme robiť obilné ceny my sami. Žid musí kúpiť: z čoho by žil? Keď nás už pri hojnosti obyia dral, haiba by bola dať sa okolo prsta omotávať dnes, keď máme jeho gešeft v ruke (Skalica a jej kolie je v obilnom ohľade hodne v predu od ostatných.)

Takýmto spôsobom ľahko je sedliakovi, čo má však robiť nádenník, ktorý len z vyrobeného groša žije? Treba sa mu utiahnuť; skromnejšie žiť, šporovať na škrobe, na cigare, na tabáku, na pálenke, aby deti nemuseli často nadarmo volať: tatičku, dajte mi chleba, umrem od hladu. S druhej ale strany: nůka sa lacnejšia budúcnosť mäsitého pokrmu. Kde je málo krme, tam sa púšťa dobytok, tam lacnie mäso. Avšak zo všetkých pokročilejších štátov Európy Nemecko a Uhorsko je v najbiednejšom stave krmiva; teda u nás je výhľad na lacnotu mäsa.

Tu však pozor, sedliaku, lebo zase len o tvoju kožu sa jedná. Nepredávaj ihneď — nemajúť krme — kravy a voly svoje. Než sadni ku stolu a zase rátaj: toľko mi sožerú na rok, toľko mám: teda toľko si musím prikúpiť krme. Hotových peňazi nemám, teda treba sa mi ukrútiť, jak tam hľa nádenníkovi usporovať si na hadry, na hrdli. Lebo kto si predá horkoťažko zadováženú šlachtu, keď krma zlacnie, bude kupovať i tak zase statok dražší, teda čo tam snáď nebol ztratil, ztratil tu iste.

Tým menej je radno krmu predávať bez rátania a bez počítania. Pozrime na susedné Rumunsko. Rumunská vláda zná slabosť svojho roľníka, zná, že za ukázaný mu pekný peniaz predá krmu za hranice a nemajúť krmy, bude museť predáť aj statok. Preto zakázala rumunská vláda jakýkoľvek vývoz kukurice von za hranice. Jest totižto kukurica najpochyblivejšia krma, pritom i najlacnejšia, teda najhľadanejšia. Ale ty sedliaku, pozoruj, aby ti nevzali krmu, že nemáš dobytká a dobytok, že nemáš krme. Rátaj a šporuj, len tak vyhneš dražote!

Putujme do Trnavy.

Blahej pamäti primas, Ján Simor keď mu boli stanovy zakladať sa majúceho „Spolku Sv. Vojtecha“ predostreli, stanovy potvrdil s nasledujúcim povšimnutím hodným poznamenaním: „Tento spolok bude apoštolskú prácu konať medzi slovenským ľudom.“ Po 30-ročnom jestvovaní musíme doznať, že veru duch Sv. Vojtecha bol apoštolom slov. ľudu lebo jestli by tento spolok nebol svojimi nábožensko-mravnými knihami poskytnul duševnej potravu slovenskému ľudu, ľud náš bol by zahyľul, bol by duševne vyschol. Uvažujúc však lepšie stav vci, nenie sme spokojní, bo apoštola toho na viacerých miestach Slovenska naznajú a kde ho znajú, málo si ho všimajú. Jestli nepovstupujeme za údiv Spolku, vtedy nevnikne svetlo do duší našich: kto zatvára si oči pred svetlom, ten nech sa nezáluje, že nevidí.

Každý Slovák, katolík by mal byť údom spolku, aby vnikla litera ešte i do tej najbiednejšej chalupy. Veď to nenie nemožnosť, bo jestli by sme všetci do spolku vstúpili, členovské poplatky snížili by sa k neuvereniu. Prečo môžu mať Slováci „Spolok Sv. Mohora“ s 80 tisíc údami, kým náš spolok sotva dosahuje 13 tisíc.

Netečnosť ľudu, netečnosť kňazstva (čest výnimke) nedbalosť arcipastierov našich je príčinou zaostalosti spolku. Treba odstrániť príčiny, treba popýtať kňazov našich, aby vysvetlili nám účel spolku, treba ich žiadať, aby nás zapísali do spolku, aby nás sebou vzali na valné shromaždenie. Myslím, že valné shromaždenie je pochop, ktorý požaduje, aby sa väčšina údov sišla a o osudných otázkach spolku sa radila, rozhodovala. Jako sa môže nazývať valným shromaždeným tých 40—80 ľudí, ktorí sa v Trnave rok po roku zjavia, a rok po roku tie isté body premieľajú? Toho roku nás tam musí byť mnoho, musíme tam byť všetci, tým väčšmi, ponač prinde na tapetu otázka: máme-li nechať Spolok na pospas vlkov, a či s odváženou smelostou brániť ho až na krv a na život.

Preto slovenski katolíci, údovia sv. vojtešského spolku, na 30. augusta budú všetci v Trnave. Jazyku peštianského kat. kongressu nerozumieme; nuž t. to nech je náš kat. kongress, nech je to aspoň nad všedný trocha vyčnievajúci výjav nášho kat. života, bo: „Kto žije, ať se hýbe.“

Noviny z blízka i z ďaleka

(Dopisy).

— „Der dumme Strýčko“ na Búroch. Jako som bol sfúbil, tak som i vykonal. Navštívil som 27. m. m. Búry, a veru nebanujem. — Bol som vľúdne prijatý, bol som účastným pohostinstva, — za čo srdečná vďaka patričným; — oboznámil som sa s prednými mužami dobrobytného pohybu, a 28. ráno navštíviac i pána Kornela Grünhuta, odobral som sa na sv. omšu, ktorú vp. Tománek, teraz na Búroch odpočívajú, slúžil, a konečne som sa rozlúčil, — ale neodíšiel som, bo teraz ešte len nastala doba môjho skúmania.

Čo sa dotýče tých 1000 korún a tých dvoch gojmov, nebolo mi šťastie prajné; no, nechame zatiaľ tak. Rozmrzený, sadnul som si pri stodolách a rozmýšľal som.

Tu naraz vidím jehného židáka s košom v ruke a vrecom na pleciah, potuluje sa medzi stodolami takým krokom, ako keď mačka na myš číha. Strýčko, pozor! — Stanem, a ľúdam sa tiež. Pri jednej stodole stane, nazre vnútra, a doista tam nebolo gazdy, lebo volal: „Jožkko, nechceš páienky?“ — Chcel. Židák roztlahne

vreco, Jožko hodí dve lopaty zbožia do neho, a dostane dvojdecovú fľašku „smradu“. — Toto sa opakovalo na troch miestach a vyrátal som, že židák za 8 krajciarov páienky dostal po dvoch lopatách zbožia = 4 kilá po 7 krajciarov = 28 krajciarov hodnoty. To je už rebach! čo?? — Tu sa mi namanul v ceste dajaký chlapec, a opýtam sa ho, jako sa ten žid menuje. Že vraj: „Starý Ušák, či Ušiak“ — No, pomyslel som si, tu sú gazdovia ušiaci, keď nedozerajú na svojich chaľanov a paholkov! — Že vraj: „upádame!“ — A čo by nie, keď také handle robíte, moji milí ľudia; veď je to hriech d. neba volajúci, dve lopaty zrna hodíš za trochu smradu! — Keďby ste radšej vzali dáke poleno, a keď sa „Ušiak“ okolo stodól túla, posvietili mu chodník, aby nezablúdl, to by bolo lepšie, ako stonáť a bedákať!

Však to nie len tento rok sa koná. Aj lanský rok, i pred tým to bolo. Veď jedna rázna hostinská, zbadajúc to, išla p. notárovi na ponos. A tento nechajúc si žida (vtedy to bol istý Bledý; či je to ten istý, ktorého mi chlapec pomenoval Ušiakom, to neviem) zavolať, prisno mu zakázal s páleným chodiť. — A čo sa stalo? — Kus terorizmu sa previedol. — O niekoľko dní došiel jakýsi pán, ktorý si nechá nadávať do veľkomožných. *) — (je žid) — a príjdúc do hostince, nechal si prestreť na dvore, ačkoľvek sa hostinec, jak múry, tak strecha, popravoval a prachu bolo dosť. Keď sa uvelebil, zavolať hostinskú a bez okolkov jej hovoril: „Očujú, pani hostinská, tomu Bledému dajú pokoj, bo ináče budú mať zle odo mňa!“ — „A prečo?“ pýtala sa hostinská. — „Nuž, vidia, i dnes by som ich mohol pokutovať pre nečistotu na 100 korún,“ odvetil pán veľkomožný. — „A tak,“ — odsekla hostinská, — „teda ma pokutujú! Keď sa dom repariruje a malta a tehly padajú, nemôže byť čistota; hnoja tu niet, smradu tiež nie, teda nech pokutujú, keď majú kuráž! Oj este sa nebojím!“

V tom sa prišľúal i Bledý, jako na povel, a modlikal: „Veď som ja chudobný, a z toho žijem, a veď aj úradský mi to dovolil, *) a pán veľkomožný tiež.“

Toto sú ozaj asiatské poriadky! Tak aspoň myslí ten „dumme strýčko.“ — Tak sa mi pozdáva, že na Búroch niet „liesek“, by sa pánom Ušiakom kabátov moli vyprašit.

Idúc ďalej, pripojil som sa ku niekoľko ženám, a keď medzi rozhovorom prišla reč na potravný spolok, veru sa mi ženičky sťažovali. Oni, vraj, ani nepôjdu do toho spolku na Malých Búroch, bo tam predavača niet, len dvaja zdejší chlapi, a keď volaktorá si kúštek „burštu“ alebo slaninky kúpi. (— tak pobočne, čo muž nevie —) už večer to chlapi vyklebetia doma, a „tetka povie tetce, tetka zase Betce, a Betka mužovi“ a patália je hotová. Tam že by mal byť starší človek predavačom už i preto, bo vždycky peňazi niet, a ženička musí 2—3 vajička ta zaniest a za „burštu“ začarovať; a to nemajú chlapi doma rozprávať. Žid mlčí jako ryba, treba, aby i vo spolku mlčali.

No, pekne to niet, keď chlapi klebetia; ale to by tiež nebola pekná vec, keď by ste ženičky len preto nešli do spolku. Tam máte pána dozorcú spolku, požalujte sa u neho, — keď už musíte po bočku kupovať, — a on doista prílepi klebetárom záмок na ústa Žida ale nechajte židom byť; jeho mlčanlivosť musíte veľmi draho zaplatiť. Nemyslím, že by vaši mužovia boli diabli, aby ste sa museli pred nimi schovávať.

Mám sice ešte volačo „baranského v torbe, ale bol by dopis prídlhy; teda až druhý raz.

Istému mladíkovi, čo ma na ceste potkal, odporúčam malú dávkú zdvorilosti; a keď som si od neho zdvorilosť nezaslúžil, tak nech aspoň toľko cti má, a opovrhlivé slová ku kamarátovi takým hlasom hovorí, by som to neočul. Za to, že nejazdim na „zlomkrku“, nemusím byť „hen ten“ atď. Teraz nebudem žalovať pánu rectorovi, ale viem, že čítaš „Pokrok“; tak ťa upozorňujem.

S Bohom! Verný priateľ Búranov

Strýčko na cestách.

— Dolný Badín. S radosťou sdeľujem milým čitateľom „Pokroku“, že sme sa 24. júla dožili zriedkavej slavnosti. A síce: náš vrelmilovaný pán farár, Ján Dedinský, slúžil diamantovú omšu, t. j. slávil 60 ročné jubileum svojho kňazstva. Oslavovaný účinkuje už 41 rokov vo farnosti našej a získal si za nás nemalo zásluh. Roku 1866. založil rúženecký

*) Kto? — Viem, ale teraz nepoviem.

spolok. Ďalej zo skrovných dôchodkov svojich venoval na chudobných oravských žiakov 4000 korún, na základinu starých knazov 4000 korún a za 1600 korún kúpil nám ľubozvučný zvon, ktorý váži 8 centov. Farníci tulia sa ku nemu s láskou a všetci zo srdca mu prajeme ďalšie roky svojho života blažene požívať. Nehľadal on nikdy vyznamenania, ponúkali mu už pred 30. rokami dekanský pás, neprijal ho; až teraz prijal vyznamenanie sv. stolice. Živ ho Boh na mnohé letá!

S našim roľníctvom dost slaboj stojíme a zvlášť s krmou. Ládnička (vika) nebolo nič, dateliny kosíť nebudeme ani len na semeno, kosienku tiež. Ale bôhhoj sa darí: ten ani suchota nezmarila. Keď by toho nebolo, nuž sme celkom biedni. Obilná úroda je tiež skromná: tak ozimina, jak jarina, zčiasťky pre veľké sucho, zčiasťky preto, že hrdza padla. Lichva stále klesá, my stonieme ale... daň sa dvíha.

Klíment.

Drobné zprávy.

— **Ohne pustošia na všetky strany.** V Turčianskom sv. Martine bol v nedeľu oheň, ktorý zachvátil celý rad domov za nepatrnú chvíľku. Zhorelo 60 domov. — V obci Drienovej (Hontianska stol.) uderil hrom do jednej stodole. Vypukol oheň, ktorému v obeť padlo ešte 5 stodôl aj s krmou. — Tiež i v našom Vrádišti stala sa nehoda hneď po hodách. Z nepozornosti vypukol oheň. Zhorely dve čísla, podstrešie asi štyroch zarmútených rodín. Pri ratovaní sossula sa štitna stena a zasypala dvoch ľudí, ktorých sa s veľkou obetou podarilo vytiahnuť. Bojíme sa, že obetou ohňa bude jedno opálené nemluvňa, s ktorým matka cez plamene utekala. Pri ohni udatne sa chovali skalickí ohňohasiči, za čo im sláva... *Krestanské srdcia obmáknite pri pohľade na biedu vrádištských vyhorelých a sberajte pre nich haliere smilovania. Redakcia „Pokroku“ vďačne prijíma a v budúcih číslach „Pokroku“ kvituje zasláné milodary.*

— **Skalický obilný trh** vo štvrtok, to jest 4. augusta ukazoval obstojné ceny. Jačmeň išiel od 8.30 až po 9.30, ba aj po 9.50. To však ešte neodvážili sa urobiť Skaličania, aby nepúšťali jačmeň, iba za ustálenú cenu. Veď na burse stojí 10. Vo Strážnici na Morave i dostali 10, len že „spojenými silami“.

— **Počívame, že veľké manévry,** ktoré mali byť na začiatku septembra v Česku zadržané, vyzostauú, lebo nenie výhľad na dážď a vojen-ská vrehnosť, boji sa chlapov vystaviť takému úpalu, jaký bol vlni pri Bileku.

— **V Oľšovici (Spišská)** našli 11-ročného chlapca Janíka Komera na polo mrtvého. Vyskúmali vec a vysvitlo, že zabil ho jeho hněvník, kamarát Michal Pilek, v bitke. To dovedly na toľko nové školy a či rodičovská výchova?

— **Nedávno** shotovili najdlhší kábel sveta. Kábel je neprenikateľnou látkou obťahnutý drôt, ktorý sa položí a pripevní na istých miestach morského dna a tak tiahnutý vedie telegramy cez more so suchej zemi na suchú zem. Najnovší kábel spojuje San Francisco s hlavným mestom Filipských ostrovov, s Manilou. Jeho zdĺžka je 14,140 kilometrov. Priemerná hĺbokost mora Tichého, kade kábel ide, je 4500 metrov.

— **Prešporčania!** 14. augusta v nedeľu, usporiada sa veľký výlet do Lamaču. Ta sa pojde pešo; nazpät so železnicou (20 halierov). Sij-deme sa popoludní o 3. pri mýte na Štefania ulici. *Prijdite všetci. Ak by bol čas špatný, výlet sa odloží na 15. v pondelok, kedy je sviatok.*

Pozor! Licitácia po zomrelom pánu Ferd. Kubovi vydržiavať sa bude dňa 14. augusta (a nie dňa 7. augusta ako to predtým oznámené bolo.)

Hľadám kolárskeho pomocníka na stálu prácu za dobrý plat. Nastúpiť môže hneď. **Kovalovský Michal,** kolársky majster vo Gbeloch (Egbell) číslo 129.

Prijmem krajčírskoho pomocníka na prácu na sklad. Plat dľa schopnosti. Nastúpiť môže hneď. **Polák Mátyás,** krajčírsky majster v Maria-Sašváre, číslo 33.

Telegramy:

— **Z Niučvangu,** 2. augusta. Od piatku zóri krutý boj v okolí Hajčenu. Výsledok jeho je dosiaľ neznámy. Rusi zaujímajú pozície medzi Liaojangom a železnicou. Včera prepluly do Inkou jedna pancierová loď, jeden križiak a dva delové člny. Z prístavu bolo odstráneno 10 mín.

— **Z Petrohradu,** 2. aug. Kuropatkin sdeľuje, že Rusi mali v Juntsiangu, kde padol general Keller, 500 mrtvých a ranených. Velenie Kellerovo prevzal generál Wilderling, dosavádny veliteľ 17. sboru. — Vdovu generála Kellera navštívil včera cársky pobočník, aby jej menom cárevny vyslovil sústrasť.

BESEDNICA.

Nos.

Humoristická prednáška vážneho obsahu.

Vieme, že každý človek má svoj zvláštny nos; ba ešte i len môže mať dost hodnú dávku nosa, ktorý tak rečeno ani hlavy nemá. Ja chcem teraz len o tom nose prehovoriť, ktorý každý smrteľník po Adamovi a Eve erboval a ktorý už vtedy do sveta na obdiv otrča, keď ešte ani vôbec pochopu nemá, čo a nač je nos.

Aj nosu sa tak vodi na tomto svete, jako mnohému výtečnému mužovi: dokiaľ je tu medzi nami, nik ho nespozoruje; ale až odide tam, „kde chren kopú“, dozvieme sa, že bol znamenitý. — Muž, či nos, — všetko jedno. — Čo myslíte, keď si dajakú vážnu úradnícku tvár bez nosa predstavíte, — jakože sa vám pozdáva? No, mne aspoň tak, jako tekvica.

Keď dceruška jej nosiček vysoko nenosila, dostane muža; keď synáček pilno svoj nos do knížiek strkal, bude z neho riadny muž. Ale pozor: nos je aj pre odrastlých veľmi soz-ným; on je opravdovou zásobárnou myšlienok; na príklad, keď voľakomu nechce nič napadnúť, čo by mohol dať do novin príloži ukázováček na nos, a myšlienky už sa sypú.

U mládeže má nos i ten účel, aby oby-dvoje pohlavie v istej vzdialenosti od seba udržoval; no u starších slúži zase k tomu, by ich priťahoval. Veď všetky priateľské styky len pomocou nosa uzavierame.

Čím viacej mládež nosček do kníh strká, tým vzácnejším bude ich nos v dospelom veku. A odiaľ pochodí, že keď doktorá panská hlava, či nos kýchnu, ihneď oúť: „Na zdravie!“ — Či už tomu nosu, alebo jeho nosičovi, — neviem; ale myslím, že častejšie len nosu.

Známo je, že páni politikovia, od ministra počnúc, až po notárskeho písárika, majú veľmi „fajnové nosy“. No, keď im to nechce nik uveriť, uveria si sami. Len že obyčajno takí ľudia, ktorí myslia, že majú fajnové nosy, prečasto dostanú buď po nose, alebo ešte jedon, tak zvaný dlhý nos.

Dravým zverom preťahujú cez nos železné obrúčky, by ich ľahšie mohli vodiť; ale mnohí „vyšší“ páni sa nechajú i bez obrúčky za nos vodiť, keď sa im len mälový motúzok pod nosom pretiahne.

Indiánsky náčelníci a ministri nosia tiež v nose obrúčky; taktiež i jejich paničky, priam tak jako u nás v ušiach; ktorá móda je peknejšia, to určiť neviem; ale celkom s istotou to tvrdiť môžem, že keď by v Paríži 2—3 „demi-mondky“ si obrúčky cez nose popreťahovaly, o pár týždňov by i naše slečinky a paničky závodily s — Indiánmi. Priam tak, ako to bolo s krinolínou, vlečkou, vystrihnutými šatami a podobné. — Bola by to podivaná! Čo? —

Kto prvý raz strčí svoj nos do pohárika, dostane takzvaný „švips“; to by ešte nebola tak veľká chyba. Ale kto veľmi často to prevádza, môže sa mu prihodiť, že ziska si podstatu, či aspoň vlastnosti zvierata, ktorého nos — rypákom menujeme. A, chudiatko nos, musí trpeť za lriechy, ktoré ani nespáchal. Veď nos ani vino, ani pivo, ani pálenku nepije a predsa znáša pokutu. Lebo keď už tváre dávno odvykly barvu hanby na seba brať, musí ju nos nosiť, a to na veky. Nos sa musí hanbiť za svojho majiteľa!

A keď už oči vypovedajú službu, býva zase len nos odsúdený za koňa; dostane sedlo s — okuliarmi. *Chudíak nos!*

Sú i takí ľudia, ktorí majú tú obyčaj, že svoj nos všade pichnú, aj tam kde by nemali. Na príklad: novinári. Ani ja sice nenie som výnimkou medzi nimi, uznám. No nenie to sice vždy pekná vec, ale často prospešná. — Minulý týždeň pichnem nos do 29. čísla „Slovenského Týždenníka“, — to predsa nič nevádi? Ale čo tam najdem? To, že istý dopisovateľ, hen tam z Modry, tiež bol svoj nos pichnul do 25. čísla „Pokroku“, a voľačo opätovoľ od-tial. Ani to by nič nevádi. Ale on tam i to píše, že vraj Modrania majú „postmajsterov v sukniach“. — Vidno, že tento pán predsa všade nos nestrčí, jako sa to na zprávodajca svedčí. Lebo ja som videl, že modranské post-majsterky, — nie postmajsterovia, — časom i v nohaviciach chodia; či vo svojich, či vypo-žičaných, — to všetko jedno a sice v taký čas, keď druhí smrteľníci v nedbalkách si hovja. — Bolo vám to ozaj pekné, keď páni „kíšasoniari“ vo vypožičaných šatoch muž-ských do izbyčky jedného studentíka sa vrá-tily a ho s postele vyhnaly a prinútily, by im dačo „v košeli a v gätoch“ na klavire zahrál, čo konečne i učinil. *) — Bolo by cíce lepšie bývalo, keď by boly na miesto do nohavíc, jejich nosičky tam pichly, kde im pán prešpor-ský „ellenör“ 100 korunovú chybu našiel, ktorú oni najst nemohly. Boly by si aspoň jeden dlhý nos ušetrily. — Je to škandal, keď vo-lakto i do toho nos strčí, po čom ho nič niet! — bude volakto v Modre hovoriť, keď to bude čítať. Ale čo ma potom! škandalum je škand-alum. či môj, či tvoj a či — poštariek.

Niektó zase nosí svoj nos tak vysoko, že by bolo dobre, keď by si dal naň strechu spraviť, aby mu do neho nenapršalo. Do tejto fajty patria všetci obrezanci, potrimyskári, pochlebári, päťolizači, — — — odrodilci a — i portáši holičskí. Prečo, vie každý holičan. No, do toho hniezda už môj nos nestrčím, tam to smrdí. Len to poviem: „Dajte si vaše nose pod škrydlicu kriť, aby ste nemohli po nose dostať a aby vám do neho vrabei — — — pardon! nenapršalo. — Pán M. v Búrskom Jure už opustil trcchu svoj nos. —

Toľko zatiaľ o nose. Neskoršie o ušiach a o očiach.

Prednášal v Kocúrkove u Papiho Strýčko Ferdinand.

*) Príklad vzdelanosti a novovekej kultúry.

Oznámenie.

Od úradu farského r. k. sa všetkým roľníkom oznamuje, že všetky roľa a lúky, ku skalickej färe prislúchajúce, sa v par-cellách 2—4 meričných cestou verejnej li-citácie do prenájmu dávať budu.

Licitácia bude vydržovaná dňa 31-ho júla v nedeľu a potažne 7-ho augusta v nedeľu o 2. hodine v hostinci p. Karola Gajdáca. Výmienky pred licitáciou prečítané budú.

Blížšie zprávy možno obsiahnuť v kan-celárii p. advokáta dr. A. Stetiny, kde si patričný aj mappy obzreť môžu.

Licitácia.

Nápadníci po zomrelom pánu Ferdinan-dovi Kubovi, predávať budú zo slobodnej ruky cestou verejnej licitácie nasledovné nemohovitosti:

- Nivka pod Kalváriou pod 7 meric,
- rola do Zlatnickeho jarka pod 6 meric,
- „ dlhé vysoké pole pod 6 meric,
- „ krátke vysoké pole pod 3 merice,
- rola dolny Novosád pod 3 merice,
- „ Lazuška pod 3/4 merice,
- „ Lazuška pod 3/4 merice,
- Nivka pri dolných lúkach pod 2 merice,
- Rola dolina pod 1 1/2 merice,
- Štvrť pod vysokým polom pod 4 merice,
- Rola lazuška pod 1 1/2 merice,
- Vinohrad, krátke vysoké pole pod 3 merice,
- Rola hájek pod 3 merice,
- Majir Nro 8. aj so zahradou.

Licitácia vydržiavať sa bude vo vinárni skalického hospodárskeho a vinohradnickeho družstva (na Jurenkovskom dome) v nedeľu dňa 14. augusta bežného roku o 2. hodine od-poludnia. Pred licitáciou výmienky prečítané

budú, avšak sa už teraz upozorňuje, že kupná summa za živnosti tieto, sa cez tri roky vo troch rátoch splácať bude.

Krajinská púť do Lurdu.

Predsedovia budínskej Marianskej Congregácie, pod hlavným ochranstvom a arcipastierskym poňhnaním Jeho Eminencie pána kardinála knieža-primasa z príležitosti polstoročia od vyhlásenia článku viery o bezpoškvrnom počatí preblahoslavenej Panny, ľudovú púť poriadajú do Lurdu, v ktorej každý uhorský katolík, tak mužský ako aj ženská, môže účasti získať. — Hlásit sa môžu a vp. duchovného Adolfa Thym, hlavného sekretára Budínskeho Kat. Krhu, Budapešť, II. okres, Toldy Ferenc-u. 30., u ktorého aj podrobný plán možno dostať.

V Budapešti, r. 1904, v Kvetnú Nedeľu.

Heinrich Fieber,

direktor spolku svätého Imricha.

Adolf Thym,

Dr. Imrich Sebök,

hlavný sekretár budínskeho K. Krhu a preds. Congr.

katechét, predseda Congregácie.

Na žiadosť riaditeľstva púte prevelebný p. Josef Škarda, prepošit dekan-farár v Šaštíne (nitrianska stol.) duchovnú správu povedie a programy pošle všetkým tým slovenským pútnikom, ktorí na púti účasti brať chcú.

Predbežná poznámka.

Čas odchodu púte: dňa 21. augusta 1904.

— Ceny sú nasledovné:

I. trieda s 8 dňovým zaopatrením	480	korún.
II. " " " "	370	"
III./a " " " "	215	"
III./b " " len s bytom	185	"

Smer cesty: Budapešť—Viedeň—Innomosty—Einsiedeln (pútnické miesto) Genf—Paray-le-Monial (pútnické miesto) Lyon—Toulouse—Lurd—Lyon—Genf—Zürich—Innomosty—Viedeň—Budapešť.

Cesta potrvá 14 dní.

Dalšie úpravy v podrobnom pláne.

Odkazy redakcie:

Dobrá Voda. Píšte do novin polročnú starinu. Píšte niečo novšieho a ešte zreteľnejšie; ste nám vítaní.

Fiume-Amerika.

„Uhor.-americká paroplavba“.

Z Fiume do New-Yorku najbližšie pohnú sa nasledujúce parolode:

9. aug. „SLAVONIA“, 23.
aug. „PANNONIA“ a 6.
sept. „ULTONIA“. Predplatná
cena s celým zaopatrením a
vo Fiume dva dni zdarma
uhytovaním a strovou 180 K.
Bezplatné vysvetlenie a pred-
platky prijíma z poverenia
„ADRIE“, uhor. kráľ. paro-
plavebnej spoločnosti

== JOZEF PELLER ==
Pozsony, Stefánia út 16. szám.

VODOVODY

samečinné i pomocou strojov

pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie

PUMPY

trvanlivé

a so zárukou

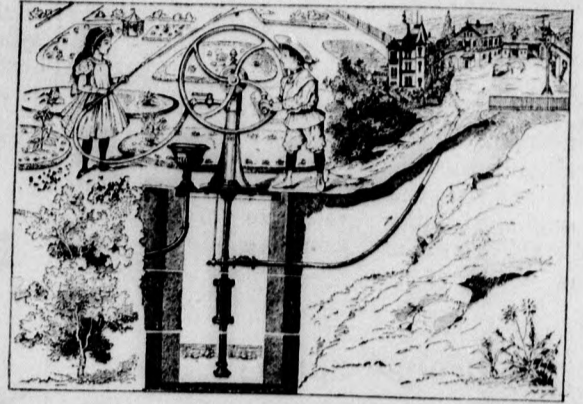
zhotovuje

a zariaďuje

Továrň na

vodovody a

pumpy

JAN VÍTEZ v Přerově (Morava).

CENY MIERNE.

Predbežné výpočty a cenníky zadarmo.

Každá sporivá gazdina

používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM == SO SOKOLOM

Docie i tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej kávy.

TOVÁRNE:

v Kolíne a Prostejove, Morava

Ochfanná známka
Založeno r. 1718

Mariacelské žalu-
dečné kvapky

jediné pravé z lekárne:

G. Schopfa

„K Milostivej Matke“ vo fľaškách 50 a 90 halierových. Práve len vo fľaškách, zapakovaných v zeleno-bielych prúhovaných škatulkách a opatrených ochrannou známkou »Milostivou Matkou« z Mariazell. K dostaniu vo všetkých lekárňach; kde nie — zrovna ich žiadat.

Neviete ešte?

Najlepšie náboženské noviny sú:

Posol Svätého Antona.

Vychodia mesačne raz na 16. stranách s krásnymi obrazmi. Predplatné na rok 2 kor., na pol roka 1 kor. Študujúcim a podučiteľom na rok 1 kor. 20 hal. Číslo na ukážku dostanete zdarma. Hlásťte sa o ne takto:

Posol Svätého Antona,
Budapest, VIII. Szentkirályi-u. 28.

Práve vyšiel

III. sošit „Z päť dielov sveta“
Cena 20 h. Dostať:
u J. Teslika v Uh.
Skalici.

Sviečky

všetkých druhov, ako
kostolné voskové a polo-
voskové, stolné, stearinové
i parafinové. ďalej

mydlá

ku praniu a voňavé
(toilettné), všetky
v najlepšej jakosti dodáva
najľavnejšie

Prvá Kráľovohradecká cis.
kráľ. dvornia továrň
na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,
Hradec Kráľovce, Kráľ. České.
Založeno roku 1816.

Solidná česká kresťanská firma.

Cenníky i vzorčky zadarmo a franko!